

naj lepših izgledov, in z vspešnim končan-
jem; za njo smo bili vsi navdušeni, če tudi
smo znali, da nas ne stane malo žrtev ni v
denarju, niti ni v krvi; nu, take žrtve se
morejo prebiti. Nova vojna, ki nam grozi
od strani Anglije, ta je vojna za živenske
interese gospodarstva z ogromnimi nasledki.

Od vspeha te vojne je odvisen odgo-
vorna vprašanje: ima li biti, ali nema biti
ruska država tudi v prihodnje velika država,
in ima si ohraniti pridobljene si vspehe na
pokrajinah svojega carstva in civilizatorno
svojo poslanstvo v Aziji, ali odpovedati se
vsemu temu v korist Angliji; odpovedati se
razvitku lastnega obrstva in trgovine v ko-
rist Angliji. Namen te vojne z Anglijo je
brant narodne interese Rusije ko slovan-
ske države.

Od vspešnega boja z Anglijo, ktera je
na čelu sovražnikom Slovanstva, odvisen je
odgovor na prašanje: Ali stoji Rusija na
čelu slovanske civilizacije? Ali se bodo mo-
gli razvijati i v prihodnje slovanski narodi in
postaviti se na stran drugim velikim naro-
dom? Ali se bodo morali odpovedati take-
mu hrepenenju in udati se tuji kulturi, od-
povedati se sijajni bodočnosti i narodni slavi
i služiti narodom, ki sovražijo bodočnost i
slavo Slovanov?

Da, vojna z Anglijo ima brant naj-
imenitniše naše gospodarstvene interese, na-
rodni naš ponos, in ponos vseh Slovanov!
Vojna s Turčijo se je začela iz ljubezni do
naših sovražnikov i do naših soplemenikov;
s tem narodnim čutom i s to narodno vojno
(narodno v tem smislu, da so jo prosti ru-
ski narod in omikani ruski krogi vzdržava-
li), hotela je vlada najprej popolnem vni-
čiti sramotni pariški traktat leta 1856. Da
ne bi ostalo niti sledu po njem pokončan-
tej vojni, prišel je na vrsto tudi državni in-
terese; hotela je sebe in osvobodjene narode
za prihodnje čase obvarovati napadov od
strani Turčije. Velika nevarnost ne bode več
pretela niti državi niti Slovanom od te stra-
ni. Drugo delo je Anglija; ta je nevarniši
sovražnik; ali bodete uvereni, da vojna z
Anglijo bode za Rusijo vojna vsega naroda,
borba, ktere se ne bodo udeleževali le posa-
mezni krogi, temuč ves narod in vlada, ne
z ljubeznijo in usmiljenjem, ampak z strastjo
in z sovraštvom v srci; vojna v kteri se
bode Rusija borila na življenje i smrt z ve-
kovitim svojim sovragom.

Anglija si hoče podvreči naše interese,
našo trgovino, prisvojiti si naše sedanje
uspehe i našo bodočnost; hoče streti in vni-
čiti vse, kar so si pridobili Slovani z umom
in mečem. Ona hoče z groznim udarcem iz-
pahnoti nas iz Azije, odstraniti nas in vse
Slovane od bregov vseh morij; s združbo
vseh narodov hoče porabiti v svojo korist
naš um, naše bogatstvo i našo kulturo. Te
angleške tirjatve najdejo v Rusiji novo Kar-
tageno, v vsem Slovanstvu tak upor, da se
o njem še sanja na angleškem Hanibalom:
Kembelju, Hobartu in Horubyju, tem sever-
nim nenasitljivim kramarjem s židom Bi-
konsfeldom na čelu, ki so se navadili go-
spodariti s tujim umom, s tujo krvjo in

s tujimi žepi kakor z svojo lastnino: An-
gleški polip, vtrdivši se svojimi sto nogami
v telesa evropskih držav (Gibraltar Helgo-
land, britanski otoki, Malta i. t. d.) i iz-
sisavši vse soke življenja polndivjim in div-
jim narodom vse zemeljeke krogle — an-
gleški polip strmi, spoznavši, da cele dežele
se osvobojujejo od njegovega izsesivanja;
Anglija je še daleč od gladne smrti; ali ka-
ko težavno je človeku, vajenemu živeti na
tuj račun, pridobiti si svoj kruh častnim
trudom; kako neprijetno je pustiti iz rok
človeka (Turčijo) — svojega vasala, kteri
jo je redil tako dobro, tiho i pokorno!

Ruski narod je pripravljen na velike
žrtve. Izvedel sem, da se je ruska cerkev
izrekla, da hoče žrtvovati v vojnem pripetljaji
iz svojih kapitalov 100 milijonov rubljev
gotovega denarja i morem naznaniti za go-
tovo, da ruski narod z svojimi novci v krat-
kem času oboroži 60 do 80 križajočih ladij,
kterih namen bode, vničevati angleško sve-
tovno trgovino po raznih morjih. Dalje mo-
rem vas zagotoviti, da tudi vlada ne spi, da
pripravljenja na velikaasko vojno se redno
in vspesno vršé, da Rusija ne odstopi in ne
izpusti iz rok doslej sebi in vsemu Slovan-
stvu ter civilizaciji pridobljenih vspehov, da
ona ni zaspala in da ne spi na lovorovih
vencih nabranih na krvavih poljih pobal-
kanskih in poararatskih, da ona ni namen-
jena, oddati jih krivičnemu Albionu i nje-
govim tovarišem brez boja na življenje i
smrt. Da si ohrani in okrepi svojo trgovino
v slučajih zaprtja baltiških in črnomoških
luk, pripravljena je voziti, posebno žito,
skozi Prusijo v nemške luke.

Še nekaj: iz pravde devojke Zasuličeve
sklepajte le to: da rusko občinstvo ne odo-
brava samovlastnega vedenja tudi od strani
visoko zasluženih oseb, kakor je bil Trepov:
o revoluciji ali o neslogi vlade z občinstvom
se še govoriti ne more: nič ne verjemite
„Neue Freie Presse“ i njej podobnim or-
ganom.

Iz tržaške okolice 13. maja.

V zadnjem času smo zapazili pri na-
ših delalcih neko prikazen, ktera pravega,
za blagost svojih rojakov vnetega rodoljuba
vznemirja. Nezadovoljni s zaslužki v doma-
čem svojem kraju — v Trstu — začeli so
naši delalci iz okolice ozirati se po tujem
svetu, misleč, da drugod na kupe zlata
najdejo in v kratkem obogate. Večkrat je
že romalo mnogo naših rokodelcev, posebno
zidarjev in kamenosekov v bližnje in daljne
kraje iščeč si boljšega kruha; celo pot v
Afriko jim ni bila predolga; nekteri so se
obrnoli proti severju, prišli so do Dunaja,
ker niso pa tam našli, česar so si nadejali,
šli so dalje celo do pruske dežele. Nekteri
so se tam ustavili, večina pa se je vrnila v
kratkem času domu.

Ako se praša, koliko dobička so si
s tem klatenjem po svetu pridobili, pozve
se, da je mnogo lačnih in raztrganih
domu prišlo; nekteri bolni so celo tam ko-
sti pustili, ali pa jih s težavo domu prines-
li, le malo kdo si je bil prihranil kaj de-

narja, pa vendar ne toliko, kolikor bi si ga
bil v tistem času doma prislužil. Od nobe-
nega teh rokodelcev nismo še slišali, da je
na tujem obogatel, ampak znamo, da je mar-
sikteri celo svoje premoženje zapravlil. Prav
je, ako se človek doma ne more pošteno
preživeti, ako mora sam in njegova družina
lakoto trpeti, da zapusti svoj dom in svoj
rod in da potuje s trebuhom za kruhom
tako daleč, da najde dober zaslužek sebi in
svojej družini, ktera ga bode doma z hva-
leznim srcem in z ljubeznijo ko svojega re-
šitelja pričakovala. Človeka ne sme strašiti
nobena daljava, nobena zapreka, ako si more
zboljšati svoje življenje. Ali pri nas v Trstu,
hvala Bogu, ni še take sile in more biti je
ne bode še tako kmalu, zatoraj tudi moramo
celo odsvetovati, da si iščejo po svetu bo-
ljšega dobička naši bistroumni in krepki
delalci, kakoršnih ima maloktera druga de-
žela in kteri skoraj neprenehoma delajo in
služijo po 1 gld. 50 do 2 gld. na dan, to
se ve da, če so zanesljivi, pa ne postopači,
ki polu tedna v krčmah sedé.

Tako se je tudi v minolem tednu od-
pravilo neki 8 zidarjev in kamenosekov na
Nemško in sicer v Vratislavo. Neki tam bi-
vajoči delalec iz okolice je pisal domu, kako
dobro bi bilo, ako bi večje število naših
okoličanov tje šlo, kako dobro se tam pla-
čuje, koliko dela jih čaka, in kako cenó se
tam živi. Brez pomislika napravijo se tedaj
naši možje polni nade na to, kar jih tam
čaka, večina oženjeni z otroci, popustili so
svoje družine, naj se prežive kakor jim drago.

Mi ne bi imeli nič proti temu, ako bi
nas zapustil marsikteri malopridnež, ktere-
ga bi se radi domači iznebili; ali obžalujemo,
da se je dalo zapeljati tudi dosti poštenih
in pridnih mladih mož, kteri lahko tukaj v
Trstu dobro žive in svoji deželi koristijo.
Če se pomisli, da ti delalci romajo v tuje
dežele, od kterih še nikoli nič slišali niso,
in tedaj nikakor ne poznajo, da niso gotovi,
ali dobé stalno delo, in kako se delo tam
plačuje, da pot sama toliko stane, kolikor
si upa kdo prihraniti v enem letu; moramo
vsacemu pametnemu našemu okoličanu od-
svetovati od tacega početja, da ne bodemo
imeli še več siromaštva in pokvarjenih ljudi
v deželi, nego jih uže imamo.

Tukaj v Trstu je zmiraj mnogo dela,
delalec se tako dobro plačuje, da morda
malo kje drugej in okoliškemu delalcu je
življenje, posebno če ima tudi vsaj malo hi-
šico, tako dobro, da lažje sebe in družino
preživi, nego delalec v mestu. Ali prav to
je njegova velika nesreča; on premalo ceni
veljavo denarja in ga tako lahko in nepre-
mišljeno zapravlja, da ni se čuditi, ako je
siromaštvo zmiraj večje, skrbi za zboljšanje
svojega premoženja mu manjka. Z druge
strani pa se vidijo tudi lepi izgledi, kako si
nekteri z pridnim delom, z varčnim in pa-
metnim življenjem lepo pomagajo in mnogo
jih je tudi po poštenih poti prav obogatelo.
Naš Trst sicer ni tako veliko mesto, ali
eno najbogatejših vse Evrope in kruha ima
še dovolj za vsacega pridnega, razumnega
in poštenega delalca. Iz vseh krajev iščejo

si ljudje v našem Trstu zaslužka, in mi domačin bi si ga iskali drugod, v bolj revnih in nam sovražnih deželah — to bi bilo gotovo nes pametno in nam jako škodljivo.

Torej, okoličani, ne verujte zapeljivim besedam, ampak ostanite na svojem domu; ako si hočete zboljšati svoje stanje, varujte se postopanja po krčmah in ne bode vam treba iskati zakladov po tujem svetu.

Okoličan.

Nabrežini 20. maja.

Včerajšnja obletnica v Slavčev spomin, je bila prav zanimiva; vdeležilo se je obilo gostov od blizu in daleč, dan je bil lep in ugoden. Prostor je bil ves se zastavami odičen, lepi slavoloki so bili pred vhodom v dvor.

Beseda se začne, g. učitelj Hrovatin nastopi ter govori v jedernatem govoru o lanskem „Slavčevem“ koncertu, omenja današnje obletnice vsled nepozabljivega spomina, ki ga je „Slavec“ zapustil. Nadalje se spominja zaslužnih mož na Goriškem, na srce polaga narodno petje in navaja koristi, ki za omiko iz petja izvirajo. Občinstvo mu je z obilo pohvalo skazalo zadovoljnost.

Slavčev spev je izvršil nabrežinski pevski zbor pod vodstvom g. Tanceja izvrstno. Deklamacijo *Udova*, deklamovala je preljubljena gospodičina B. Pertotova jako dobro. Drugo deklamacijo *Sirota*, deklamoval je mladi učenec A. Tancejev, tudi to deklamacijo od prvenca in novince moramo dobro imenovati. Igra *Poštena deklica* je bila vsem všeč, ker se je jako dobro igrala. Tinica gospodičina Vek. Tancejova, je imela glavno rolo, katero je tako spretno izvršila, kakor naj boljša igralka. Boter Ferluga, g. učitelj Hrovatin, bil je vsako ped brežanski kmet, oprava, mimika in gladki govor v primorskem narečju, dičili so ga posebno; on je bil kralj v igri. Kikelj, S. Caharija, bil je v istini zaljubljen Lahon, ki se je znal prav po laškem običaji ljubici vsiljevati, g. I. Tance je pa zopet ko Nemškur svojo ljubezen kazal. Gospodičina Korklja B. Pertot, in R. Pertot, ko gospa Korklja, bile ste na pravem mestu. Ko je zagrinjalo padlo, grmelo je ploskanje, dokler se niso igralci še enkrat prikazali, kajti vredni so bili pohvale.

Ko je zbor po igri še prav krepko *V boj* zapel, začela je godba igrati in mladina se je sukala z veseljem v pozno noč, na prostem pa so se vršili govori in glasile zlate pesmice. Nabrežina si je zabilježila zopet v svojo kroniko lep naroden dan.

V Rojani 21. maja.

Naša čitalnica je odprla letno sezono prav sijajno. V prvi vrsti moram omeniti združenega pevskega zbora, ki ga je g. Bartelj prav spretno vodil, pelo se je izvrstno in ponosna sme biti okolica in tržačani teh slavčkov.

Deklamacijo *Mir*, izvršila je gospodičina Dragotina Grmekova prav dobro, za-

pazili smo mnogo darú pri njej in upati je, da bode po dovršenih študijah dobra narodna učiteljica. Igrai *Poštena deklica* in *Servus petelinček* igrate ste se, kakor je uže od rojanskih diletantov pričakovati bilo, prav dobro. Ako ne omenjamo vsacega igralca in igralko posebe, naj zadosti to, da izrekuje mo občno pohvalo vsem, kajti vsak je bil zmožen svojej nalogi; igra je tekla gladko; donela je po igri splošna pohvala in priznavanje. Po dovršenem sporedu je šlo vse na prosto v prijetni hlad, ter posedelo pri mizah, nad njimi pa je bilo obilo trobojnih lučnic, ktere so tiho noč posebno krasile. Godba je svirala, mladina pa, ki se ne briga za vročino, sukala se je v dvorani, da je še priletne mikalo, posnemati jo. Le prekmalu se je začela beliti črna noč, ki je k počitku spominjala. Slavci pa so v gaji krog čitalnice prepevali in res vesel večer je nam bil.

Kritični politični pregled.

Z ogersko dogodbo ni konca ni kraja, če se ena krpa zakrpa, pa se pokažete dve novi luknji, kakor — ne bodi mi oponoše no — pri starih preperelih hlačah. Ondan smo naznanili, da so se pogodili obojestranski ministri, a sedaj je ta reč dobila v državnem zboru ozbiljno lice. — Gosposka zbornica, katera ima najvažnišo besedo v Avstriji, zdramila se je; nje prvi veljaki nijso zadovoljni le z nagodbo, temuč vzdignoli so se celo zoper dualizem ter z grenko besedo zoper njega in vlado govorili. Celo knez Čartorisky, imeniten Poljak, ga je obsodil. To je toliko pomenljive, ker se Poljaki, ta trohneča veja na slovanskem drevesu, tako radi bratijo z Madžari i Turci. Tako padajo dan za dnevom stebri, na katerih je oprt nesrečni dualizem i gotovo ne mine dosti let, ko se razvali vse na kup.

Poslanska zbornica se posvetuje o davkih, ki vedno rasto tem bolj, čem več ima država dolgov, čem bolj se širi siromaštvo po državi. Žalostno je to položje, ker od nikodar nij pričakovati poboljšanja.

V zunanjej politiki je še vedno velika negotovost; nobeden še ne ve, bo li mir, bo li vojna. Avstrijska vlada je ukazala napraviti vtrtbe na erdeljskej meji proti Rumuniji; pri Knini v Dalmaciji pa dela vtrjen tabor; to kaže, da vendar ne misli ostati popolnem neutralna v gotovih pripetljajih. Kaj namerjava, tega doslej še nij razodela, i prav zarad tega se poslanci državnega zbora branijo dovoliti 60 milijonov kredita grofu Andrašiju.

Na Angleškem je razpor; kraljica se svojo stranko zahteva vojno na Rusijo, zato dela vlada velike priprave za vojno, orožuje vojne ladije, vozi vojake iz Indije v Malto in Egipt, vojno brodovje je vrglo kotke pri Carjem gradu; druga močna stranka, h katerej spadajo vojvodi, lordi, škofje, trgovinske zbornice i prosti delalci, pa zahteva mir ter proglašá vojno zoper Rusijo za kri vično in Angliji sramotno.

Ruska vlada je na vse pripravljena, velika ruska vojska, katerej je zapovednik general Tottleben, tako je blizu Carjemu gradu i Galipolji, da obe mesti na prvi ukaz lahko precej posede.

Te dni se mora vse razločiti, ker je bil grof Šuvalov, ruski poslanec v Londonu, pozvan v Petroburg, zato nij več dvomiti, da so se storili zadnji sklepi. Rusija sicer želi, da se ohrani mir, ali ker nij vojevala tolike vojne i toliko žrtvovala le Angležem na dobiček, zato je gotovo, da sprejme mir le tedaj, ako si ohrani svojo čast; osvobojenih slovanskih dežel gotovo za nobeno ceno ne proda ni krvniku Turku, niti ni angleškej pijavici. — Slovan ne bode več suženj i vojna bo ter mora biti, dokler zadnji Slovan ne bode vžival svobode. — To naj si zapomné tisti, ki bi radi naše kože na prodaj nosili.

Poročilo

političnega društva „Edinost“ obravnav v XVIII. občnem zboru v Škedenji 5. maja 1878.

Predseduje g. predsednik, državni poslanec Nabergoj, zapisuje tajnik Dolinar, vlado zastopa višji komisar vitez Vidic.

G. predsednik odpre zborovanje s kratkim nagovorom.

I. točka: Branje zapisnika zadnjega zbora, bila je potrjena.

II. točka: Prošnja do vlade, da ne bi potrdila postave o povekšanji davkov za Trst in okolico; poročal je g. deželni poslanec Nadlišek, da je sklenol mestni zbor v seji dne 26. januarja t. l. na posodo vzeti nad poludrugi milijon gld. in da bo ta dolg izplačeval s povekšanjem hišnega davka, mesto 10 od sto, po 20 od sto, ki bi se s 1. januarjem pr. l. začel plačevati. Ker se pa mestni dohodki ne morejo primerjati z dohodki v okolici, zato bi bila velika krivica storjena okolici, ker okoličan ima hišico le za svoje bivanje. Predlaga dalje, da bi društvo „Edinost“ naredilo prošnjo do visoke vlade in prosilo, da ne bi potrdila sklepa mestnega zbora gledé povekšanja hišnega davka in dohodkov ter da društvo dá odboru nalogo, da prošnjo izdela ter jo vloži na dotično mesto.

G. Dolinar: Slavni zbor! znano je vsem, kako gospodari z denarjem ubogih davkoplačevalcev mestno starešinstvo, nobeno mesto v Avstriji nema toliko denarja na razpolaganje, kakor tržaško mestno starešinstvo, pa dela z denarjem, kakor bi ga po cesti skup pometali, zidajo se počene krive palače, olepšujejo se ceste in trgi, ker to so tudi okoliški žulji, in v okolici je pri vsem tem potrebno vsega, pa hočejo še povekšati davek na hiše in dohodke, ko še zdanjih davkov skoraj ni moč plačevati, zatoraj podpiram predlog g. Nadliška in priporočam, da ga soglasno potrdite.

Pri glasovanji je bil predlog soglasno potrjen.

(Dalje prihodnjič).

Domače stvari.

* **Vabilo k IV. občnemu zboru „Učiteljskega društva za slovenski Štajer“,** kateri bode vtorek po binkoštih, 11. junija 1878 v Ljutomeru. — Začetek ob 8. uri zjutraj v sobi 1. realke.

* **Bralno društvo v Zgoniku** napravi jutri 26. maja besedo na prostem s tem sporedom: 1. Govor, 2. Slavčev spev, 3. Deklamacija *Prava sirota* in 4. *Udova*, 5. *Jadransko morje*, zbor, 6. *Pri zibeljki*, zbor, 7. *Lahko noč*, zbor in 8. Šaljiva igra *Poštena deklica*. Vmes bode svirala godba; začetek ob 4. uri popoldne: vstopnina k besedi 20 kr., po besedi ples. Ker je to mlado društvo jako marljivo, nadejati se je prav veselega večera.

* **Načrt ozkotirne železnice iz Trsta v Ajdovščino**, tako se imenuje tiskana knjiga, katero je izdala družba za to početje. Nahaja se v knjigi vse natanjko preračunjeno, prilični promet, dohodki in troški, cena vožnje blaga in ljudi. Cene so tako nizke, da bi se lahko vsaka mlekarica peljala z Krasa ali vipavske doline v Trst. Iz Trsta v Ajdovščino stane vožnja ljudi v IV. razredu samo 60 kr. in blaga 50 kilogramov 9 $\frac{1}{2}$ kr. Z veseljem pozdravljamo načrt, ker, ako se vresniči, pridobi mnogo Trst, Kras, posebno pa krasna vipavska dolina. Koliko ljudi se bode peljalo vsako nedeljo, v vsacem času v Vipavo, z malimi troški bomo obiskovali kraški svet, srkali čisti zrak in pili čašo pravega terana. Priporočamo vsem posestnikom, po katerih zemljiščih pojde cesta, naj ne bi delali nikakoršne ovire. Korist, ki bode iz te železnice izvirala, Krasu mnogo duševno in materialno pripomore. V bližnji zvezi s Trstom se homo vdeleževali lahko vsake zabave, zborovanja in sejmov. Podpirajte po svojih močeh, Kraševci in Vipavci, to podvzetje, rodilo bode vam dober sad. O tem hočemo še pisati ob svojem času.

* **Proseški poštar Mikolič** je poslal zgoniški čitalnici nek blek papirja, pisan v taki slovenščini, kakor je poštar sam; le strastni ljudje, ubogi na duhu, katerim je mesec možjane izsrkal, spravijo kaj takega na dan, §§. 9. in 15. za ktera se vi skrivate, rabita Vam slabo, kajti vzeli ste 10 k.

kteri Vam niso šli in jih niste še vrnoli; pošteni ljudje ne delajo tako. Zgoničanom ni za 10 k. ampak za red, kterega je pri Vas malo ali nič. Proseška pošta je premalo tajna, vsak lahko prebira pri Vas listnice in vidi pisma. Zdaj bode kmalu zopet volitev, lahko se od italijančičev kaj zasluži za agitacijo, in lahko se Vam pripeti ko zadnji krat, da Vas je pošteni narodnjak Malalan iz Opčine kakor izdajico svojega naroda iz svoje hiše zapodil. Pišete: *Non mi fa nè fresco nè caldo*, da tako Perzijan govori, žalibog, da ste Vi še na oni stopinji, kakor ljudstvo v Perziji, kupite si 5 iztisov *Omikanega Slovenca*, berite ga vsak dan trikrat, da se otresete, ako bo mogoče surovosti, takih poštarjev nam ne manjka, še v mali Aziji bi se bolji dobili. Dokler ne poravnate 10 kr. ali dokažete, da ste jih dali, ste dolžnik, ker ste si jih po krivici prisvojili.

* **Pasijonske igre.** Družba, ktera je bila v Ljubljani jako hvaljena, prišla je v Trst, ker bode s živimi podobami igrala Kristovo trpenje. Priporočamo našim bralcem, naj pridejo gledat te igre, ker so jako zanimljive.

* **Iz morja** so izvlekli truplo g. K. Hoffmana, vradnika v pokoju, po rodu Ljubljančana, ki je z Reke hotel iti v Beljak. Nesrečnik je imel večkrat omotico in moroda, ker je rano zjutraj okrog morja hodil, da ga je vrglo in tako je utonil.

* **V morje** je pal nek pijanec pa so ga s trudom, ker je bilo v polunoči, izvlekli še živega.

* **Povožen** je bil 50 letni kmet da so ga morali v bolnico odnesti. Kmetje z dežele, ne zagledujte se v nobene stvar v Trstu, ker vozovi neprenehoma sem ter tja dirjajo.

* **Zgubljeno deklico**, prav majhnega otroka še, je straža v varstvo vzela; nečloveške matere, gorje vam!

* **Napad.** Nekega trgovskega agenta so napadli po noči na ulici v Trstu trije lopovi in mu z nožem žngali, ako ne da denarja, ker pa siromak sam ni imel novcev, obdelavali so ga s pestmi in potem odšli. Policija je drugi dan zaprla vse tri.

Naznanilo preseljitve.

Vljudno naznanjamo P. T. občinstvu, da se je prenesla naša zaloga **galanterijskega blaga** v isto ulico sv. Nikola pri tleh v novo šolsko poslopje.

Adami in Frennez.

Koristno naznanilo

prečast. dohovščini.

Tovarna za izdelovanje voščenihi sveč, lastnina **Alojzija Bader-ja v Gorici**, ki je bila odlikovana s sreberno svetinjo in častnim diplomom pri svetovni razstavi v Parizu leta 1855, na Dunaji leta 1873, ravno tako pri razstavah v Gorici leta 1854, Monakovem 1855, in Trstu leta 1871, priporoča svoje sveče iz čistega voska od čebel, **po nizkih cenah**, ki se ne kidajo in ne onečediijo altarja; gorijo mirno in se počasi povžijejo.

Cerkvena oskrbnitva plačajo lahko koncem leta. Vsaka naročba se hitro in natančno po pošti ali po železnici spolnuje.

Pozor vincarji!

Kedor trto žveplja pridno,
Vina bo imel obilno.

Podpisani se je letos z najboljšim rimskim žveplom preskrbel, siciljanskega nemam. Prodaja se v vrečah po 50 kil. in tudi na drobno po primerno nizki ceni. Okoličani in Kraševci, sezite po njem, doboste ga v Bazovici pri poštarju

Urbančiču.

Žvepljarji nove vrste

ktero se posebno s tem odlikujejo, da je vspešneje in se ložje opravlja, nego dosedajni mehovi. S tem novim žvepljarjem se lahko z tla naj višji latnik žveplja. Mehovi so po nizkej ceni: veliki po 2 gld. 50 kr., manjši po 1 gld. 50 kr. Dobivajo se narejeni pri kleparju g. **Alojzu Pollancu**, via Caserma št. 4 tik glavne pošte.